VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 14. janvārī*

Lauksaimniecība — Eksporta kompensācijas — Mājputnu gaļa — Kompensācijas noteikšana EUR 0 apmērā — Pienākums norādīt pamatojumu — Komisijas iespēja norādīt tikai standarta pamatojumu — Komisijas ierastā prakse kompensāciju noteikšanas jomā — Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkts — Paredzēto kritēriju neierobežojošais raksturs

Lieta T-549/13

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues*, *D. Colas* un *C. Candat*, pārstāvji,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *D. Bianchi* un *K. Skelly*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2013. gada 18. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 689/2013, ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu (OV L 196, 13. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Ditrihs [*A. Dittrich*] (referents), tiesneši J. Švarcs [*J. Schwarcz*] un V. Tomļenoviča [*V. Tomljenović*],

sekretāre S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 24. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Ar šo prasību Francijas Republika lūdz atcelt Eiropas Komisijas pieņemtu tiesību aktu, ar kuru pēdējā minētā ir noteikusi nulles likmi eksporta kompensācijām mājputnu gaļas nozarē attiecībā uz trīs veidu saldētu, nesadalītu cāļu gaļu.

* Tiesvedības valoda – franču.

2 Eksporta kompensācijas regulējošie principi ir reglamentēti Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") (OV 2007, L 299, 1. lpp.), tās redakcijā ar grozījumiem.

3 Regulas Nr. 1234/2007 III daļas "Tirdzniecība ar trešām valstīm" III nodaļā "Eksports" ir ietverta II iedaļa "Eksporta kompensācijas", kura ir veltīta minētajām kompensācijām. Šīs regulas 162. pantā ir noteikts, ka, ciktāl nepieciešams, lai ļautu eksportēt produktus, pamatojoties uz šādu produktu kursu vai cenām pasaules tirgū, tādā apjomā, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD 218. pantu, starpība starp minētajiem kursiem vai cenām un Eiropas Savienības cenām var tikt segta ar eksporta kompensācijām par produktiem, tostarp mājputnu gaļu.

4 Saskaņā ar Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 1. punktu eksporta kompensācijas ir vienādas visā Savienībā. Atbilstoši šī paša panta 2. punktam Komisija nosaka kompensācijas un tās var tikt noteiktas regulāri vai attiecībā uz konkrētiem produktiem – konkursa kārtībā. Šajā punktā arī ir paredzēts, ka, izņemot gadījumus, kad tā tiek noteikta konkursa kārtībā, to produktu saraksts, par kuriem tiek piešķirta eksporta kompensācija, un šādas kompensācijas apjoms tiek noteikts vismaz vienu reizi trijos mēnešos.

5 Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta formulējums ir šāds:

"Nosakot atsevišķu produktu kompensācijas, ņem vērā vienu vai vairākus šādus aspektus:

a) esošā situācija un nākotnes tendences attiecībā uz:

— attiecīgā produkta cenām un tā pieejamību Kopienas tirgū,

— attiecīgā produkta cenām pasaules tirgū;

b) kopīgās tirgus organizācijas mērķi, kuriem jānodrošina līdzsvars un dabīga cenu un tirdzniecības attīstība šajā tirgū;

c) vajadzība nepieļaut traucējumus, kas uz ilgu laiku var izjaukt līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu Kopienas tirgū;

d) paredzētā eksporta ekonomiskie aspekti;

e) ierobežojumi, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar [LESD 218]. pantu;

f) vajadzība panākt līdzsvaru starp Kopienas izejvielu izmantošanu gatavu preču ražošanai eksportam uz trešām valstīm un to trešo valstu produktu izmantošanu, kas importēti saskaņā ar pārstrādes nolīgumiem;

g) vislabvēlīgākās tirdzniecības izmaksas un transporta izmaksas no Kopienas tirgiem līdz Kopienas ostām vai citām eksporta vietām kopā ar izmaksām par nosūtīšanu līdz galamērķa valstīm;

h) pieprasījums Kopienas tirgū;

i) attiecībā uz cūkgaļas, olu un mājputnu gaļas nozari – atšķirība starp cenām Kopienā un cenām pasaules tirgū lopbarības graudu daudzumam, kas Kopienā vajadzīgs produktu ražošanai šajās nozarēs."

6 Atbilstoši šiem noteikumiem Komisija regulāri ar īstenošanas regulām ir noteikusi eksporta kompensāciju apjomu mājputnu gaļas nozarē.

7 Kopš Komisijas 2010. gada 17. jūnija Regulas (EK) Nr. 525/2010, ar ko nosaka eksporta kompensācijas mājputnu gaļas nozarē (OV L 152, 5. lpp.), pieņemšanas šo kompensāciju apjoms regulāri ir samazinājies attiecībā uz trijām saldētas cāļu gaļas kategorijām. Vispirms eksporta kompensāciju apjoms tika samazināts no EUR 40/100 kg līdz EUR 32,50/100 kg. Šī pēdējā minētā summa, kura tika saglabāta ar astoņām turpmākām īstenošanas regulām, atbilstoši Komisijas 2012. gada 18. oktobra Īstenošanas regulai (ES) Nr. 962/2012, ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu (OV L 288, 6. lpp.), vēlāk tika samazināta līdz EUR 21,70/100 kg.

8 Jauns samazinājums, ar kuru kompensāciju summa tika noteikta EUR 10,85/100 kg apmērā attiecībā uz attiecīgajām trijām saldētas cāļu gaļas kategorijām, tika veikts ar Komisijas 2013. gada 17. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 33/2013, ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu (OV L 14, 15. lpp.). Šī summa vēlāk tika saglabāta ar Komisijas 2013. gada 18. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 360/2013, ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu (OV L 109, 27. lpp.).

9 Ar 2013. gada 18. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 689/2013, ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu (OV L 196, 13. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), Komisija tostarp noteica nulles likmi eksporta kompensācijām par trijām saldētas cāļu gaļas kategorijām, kuru kodi ir 0207 12 10 99 00, 0207 12 90 9190 un 0207 12 90 9990.

10 Kompensāciju apmērs attiecībā uz pārējiem sešiem produktiem – galvenokārt cāļu gaļu –, kurš bija minēts apstrīdētās regulas pielikumā un kurš ar Komisijas 2011. gada 20. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1056/2011, ar ko nosaka eksporta kompensācijas mājputnu gaļai (OV L 276, 31. lpp.), bija noteikts ar nulles likmi, netika grozīts.

11 Atbilstoši apstrīdētās regulas pielikumam galamērķi, uz kuriem attiecās eksporta kompensācijas, tostarp bija Tuvo Austrumu valstis.

12 Turklāt ar apstrīdēto regulu tika atcelta Regula Nr. 360/2013, ar kuru līdz tam tika noteikts kompensāciju apmērs attiecīgajā nozarē.

13 Apstrīdētās regulas preambulas 1.–3. apsvērums ir izteikti šādi:

"(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 162. panta 1. punktu starpību starp minētās regulas I pielikuma XX daļā uzskaitīto produktu cenu pasaules tirgū un šo produktu cenu Savienības tirgū var segt ar eksporta kompensāciju.

(2) Ņemot vērā pašreizējo stāvokli mājputnu gaļas tirgū, eksporta kompensācijas ir jānosaka saskaņā ar noteikumiem un kritērijiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 162., 163., 164., 167. un 169. pantā.

(3) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 164. panta 1. punktā paredzēts, ka eksporta kompensācijas var atšķirties atkarībā no galamērķa, jo īpaši – ja to nosaka situācija pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās prasības, vai saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar [LESD 218]. pantu."

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 14. oktobrī, Francijas Republika cēla šo prasību.

15 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Vispārējā tiesa nolēma uzsākt tiesvedības mutvārdu daļu un 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus rakstveidā sniegt atbildi uz jautājumiem. Lietas dalībnieki šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.

16 Francijas Republikas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt kā nepamatotu;

— atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Juridiskais pamatojums

18 Savas prasības atbalstam Francijas Republika izvirza divus pamatus attiecībā uz, pirmkārt, LESD 296. panta otrajā daļā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un, otrkārt, Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta pārkāpumu.

1. *Par pirmo pamatu – LESD 296. panta otrajā daļā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu*

19 Francijas Republika norāda, ka apstrīdētajā regulā Komisija nav skaidri un nepārprotami norādījusi savu argumentāciju un tādēļ ieinteresētās personas nevar aizstāvēt savas tiesības un Vispārējā tiesa veikt savu pārbaudi. Tā uzskata, ka Komisijai bija skaidri jānorāda sava argumentācija, ciktāl apstrīdētajā regulā būtiski ticis pārsniegts regulējums salīdzinājumā ar iepriekšējām regulām.

20 Komisija apstrīd Francijas Republikas argumentus.

Par judikatūru attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu

21 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai LESD 296. panta otrajā daļā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tam skaidri un nepārprotami ir jāatspoguļo iestādes – akta autores – argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi (skat. spriedumu, 1997. gada 15. aprīlis, *Irish Farmers Association* u.c., C-22/94, Krājums, EU:C:1997:187, 39. punkts un tajā minētā judikatūra). Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta otrās daļas prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu, 2003. gada 6. marts, *Interporc*/Komisija, C-41/00 P, Krājums, EU:C:2003:125, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Tāpat no pastāvīgās judikatūras izriet, ka pienākuma norādīt pamatojumu apjoms ir atkarīgs no attiecīgā tiesību akta rakstura un ka gadījumā, ja tiesību akti ir paredzēti kā vispārpiemērojami, tad pamatojumā var tikt norādīta tikai vispārējā situācija, kuras dēļ tas ticis pieņemts, no vienas puses, un vispārējie mērķi, ko ar to ir paredzēts sasniegt, no otras puses (skat. spriedumu, 2004. gada 9. septembris, Spānija/Komisija, C-304/01, Krājums, EU:C:2004:495, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Turklāt lēmuma pamatojuma precizitātes pakāpe ir jāsamēro ar materiālajām iespējām un tehniskajiem apstākļiem vai termiņu, kādā tas ir jāpieņem (spriedums, 1965. gada 1. decembris, *Schwarze*, 16/65, Krājums, EU:C:1965:117).

24 Vēl no judikatūras izriet, ka lēmums, kas atbilst iedibinātai lēmumu pieņemšanas praksei, var tikt pamatots kopsavilkuma veidā, tostarp ar atsauci uz šo praksi (skat. spriedumus, 1990. gada 14. februāris, *Delacre* u.c./Komisija, C-350/88, Krājums, EU:C:1990:71, 15. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2001. gada 8. novembris, *Silos*, C-228/99, Krājums, EU:C:2001:599, 28. punkts). Spriedumā *Delacre* u.c./Komisija, minēts iepriekš (EU:C:1990:71, 19. punkts), Tiesa norādīja, ka lietas apstākļos apstrīdētajā lēmumā iekļautā atsauce uz piemērojamajiem juridiskajiem pamatiem izpilda pamatojuma prasību un ka attiecīgā atbalsta apmēra maiņa salīdzinājumā ar iepriekš izziņotiem individuāliem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus nav īpaši jāpamato. Tiesa minētā sprieduma 17. punktā konstatēja, ka maksimālo atbalsta apmēru noteikšana "ir vienveidīga procedūra, kura atkārtojas aptuveni ik pēc piecpadsmit dienām un kurā lēmumi tiek pieņemti, pamatojoties uz tiesiskajā regulējumā paredzētiem skaidriem kritērijiem, kuri turklāt ir pilnībā zināmi attiecīgajā nozarē, un šie lēmumi viens no otra būtiski neatšķiras ne saistībā ar to pieņemšanas veidu, ne to saturu".

25 Turpretī no judikatūras izriet, ka Savienības iestādei ir jāsniedz skaidrs pamatojums tās argumentācijai, ja lēmums būtiski pārsniedz iepriekš pieņemtos lēmumus (skat. spriedumus *Delacre* u.c./Komisija, minēts 24. punktā, EU:C:1990:71, 15. punkts un tajā minētā judikatūra, un *Silos*, minēts 24. punktā, EU:C:2001:599, 28. punkts).

26 Spriedumā *Silos*, minēts 24. punktā (EU:C:2001:599, 29. punkts), uz kuru ir atsaukusies Francijas Republika, Tiesa konstatēja, ka regulas, ar kuru noteikta nulles likme eksporta kompensāciju apmēram graudaugu nozarē, pamatojums neizpilda pienākumu norādīt pamatojumu. Tiesa konstatēja, ka šīs regulas pamatojums, kurš ir tāds pats kā iepriekšējā regulā un ar kuru Komisija ir palielinājusi kompensāciju attiecībā uz pamatlietā apspriestajiem produktiem apmēru, to nosakot ECU 74,93 par 1 tonnu apmērā, īpaši neizskaidro iemeslus, kuri Komisijai vienu nedēļu pēc šīs pēdējās minētās regulas pieņemšanas likuši faktiski atcelt minētās kompensācijas, to apmēru samazinot līdz nulles ekija par tonnu likmei. Tiesa turklāt minētā sprieduma 30. punktā norādīja, ka vienīgi atsaukšanās uz pārdošanas iespējām un nosacījumiem pasaules tirgū, nepieciešamību novērst traucējumus Savienības tirgū un eksporta ekonomisko aspektu – pretēji Komisijas apgalvotajam – nevar būt pietiekams pamatojums regulai, ar kuru tiek mainīta Komisijas ierastā prakse attiecībā uz kompensāciju apmēra noteikšanu atkarībā no starpības starp attiecīgo produktu cenām Savienības tirgū, no vienas puses, un cenām pasaules tirgū, no otras puses.

27 Tomēr ir jākonstatē, ka no sprieduma *Schwarze*, minēts 23. punktā (EU:C:1965:117), judikatūras izriet, ka lauksaimniecības jomā atsaukšanās uz standarta pamatojumu zināmos apstākļos ir pieļaujama.

28 Turklāt no sprieduma *Delacre* u.c./Komisija, minēts 24. punktā (EU:C:1990:71, 15., 17. un 19. punkts), izriet, ka tiesību akta pamatojumā iekļautā atsauce uz "piemērojamajiem juridiskajiem pamatiem" var būt pietiekama, ciktāl šis tiesību akts atbilst pastāvīgajai lēmumu pieņemšanas praksei.

29 Kā savu secinājumu lietā *Silos* (C-228/99, Krājums, EU:C:2001:196) 52. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*], ar ierasto praksi ir jāsaprot rīcība, kuru Komisija veic pastāvīgi, ņemot vērā tirgū esošos apstākļus.

Par apstrīdētās regulas pamatojuma pietiekamību

30 Šajā lietā ir jākonstatē, ka apstrīdētās regulas pamatojums atbilst standartpamatojumam. Kā ir uzsvērusi Francijas Republika, šis pamatojums ir tāds pats kā iepriekšējās regulās esošais, ar kurām kompensāciju apmērs tika noteikts attiecīgi EUR 32,50/100 kg, EUR 21,70/100 kg un EUR 10,85/100 kg apmērā (skat. iepriekš 7. un 8. punktu).

31 Jākonstatē, ka, ņemot vērā eksporta kompensāciju apmēra noteikšanas regularitāti un piemērojamo vienveidīgo procedūru attiecīgo regulu pieņemšanai, standarta pamatojums atbilstoši iepriekš 24. punktā minētajai judikatūrai ir pieļaujams, ciktāl Komisija rīkojas saskaņā ar tās ierasto praksi, nosakot šo apmēru. Francijas Republika prasības pieteikuma 31. punktā turklāt pieļauj, ka apstrīdētā regula iekļaujas pastāvīgajā lēmumpieņemšanas praksē un ka šajā ziņā tā principā var tikt pamatota kopsavilkuma veidā. Tomēr tā uzskata, ka Komisijai skaidri bija jāsniedz argumentācija, ciktāl ar apstrīdēto regulu ir iets ievērojami tālāk nekā ar iepriekšējām regulām.

32 Tādējādi ir jāizvērtē, vai Komisija ir rīkojusies atbilstoši savai ierastajai praksei, apstrīdētajā regulā nosakot eksporta kompensāciju apmēru.

Par Komisijas ierasto praksi

33 Atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu rakstveida jautājumu, Komisija detalizēti izskaidroja tās ierasto praksi apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī attiecībā uz eksporta kompensāciju apmēra noteikšanu mājputnu gaļas nozarē.

34 Komisija it īpaši norādīja, ka tās ierastā prakse bija, pirmkārt, teorētiski aprēķināt eksporta kompensācijas, balstoties uz starpību starp cenu Savienības tirgū un pasaules tirgū, un, otrkārt, veikt tirgus situācijas analīzi.

35 Komisija turklāt paskaidroja, ka attiecībā uz saldētu, nesadalītu cāļu gaļu cenas starpība tiek aprēķināta, pirmkārt, balstoties uz starpību starp pašizmaksu Francijā, kas aprēķināta, balstoties uz *fob* (franko uz kuģa), un pārdošanas cenu galamērķī (pasaules cena), kas ir saimniecisko darbības subjektu nosūtītā cena, un, otrkārt, balstoties uz starpību starp ieturēto cenu Francijā, kas aprēķināta, pamatojoties uz *fob* un Brazīlijas cenu, ja tā ir pieejama un atjaunota.

36 Tā norādīja, ka tās veikto tirgus analīzi veidoja pēc iespējas pilnīgāks nozares ekonomisko datu apkopojums, iekļaujot arī datus par cāļu gaļas iknedēļas vidējās cenas attīstību Savienībā; cāļu gaļas cenu izmaiņām procentos; sojas, kukurūzas un lopbarības kviešu graudu nākotnes cenām; valūtas kursiem; pamatsastāvdaļu cenām; kombinētās barības attīstību; ražošanas un cāļu gaļas ražošanas aplēsēm; importu un eksportu.

37 Komisija turklāt paskaidroja, ka, pamatojoties uz visu šo informāciju, bija iespējams izdarīt vispārīgus secinājumus par tirgus situāciju, tostarp ražošanu Savienībā, mājputnu gaļas cenām Savienības tirgū, Eiropas ražotāju maržām atkarībā no barības izmaksām, eksporta un importa situāciju Savienības tirgum, tostarp eksportam ar kompensācijām, situāciju un cenām starptautiskajos tirgos (Brazīlija un Amerikas Savienotās Valstis), ņemot vērā valūtas kursu.

38 Atbilstoši Komisijas sniegtajām norādēm tā kompensācijas apmēru izsecināja no šo abu aspektu kombinācijas, proti, teorētiskā aprēķina un tirgus analīzes.

39 Attiecībā uz secinājumiem, kas ir izdarāmi no sprieduma *Silos*, minēts 24. punktā (EU:C:2001:599), it īpaši no minētā sprieduma 30. punkta, kurā Tiesa saistībā ar graudaugu nozari norādīja, ka Komisijas ierastā prakse bija noteikt kompensāciju apmēru atkarībā no starpības starp attiecīgo produktu cenām Savienības tirgū, no vienas puses, un cenām pasaules tirgū, no otras puses, Komisija norādīja, ka tā noteica kompensāciju apmēru "atkarībā no" šīs cenu starpības, kas nozīmē, ka tā ir ņēmusi vērā šo pēdējo minēto aspektu. Tā norādīja, ka tās ierastā prakse nekad nav bijusi tāda, ka tā ņem vērā tikai šo vienīgo aspektu un nosaka eksporta kompensācijas starpības starp Savienības tirgus cenu un pasaules tirgus cenu līmenī, bet ka tā vienmēr ņem vērā arī citus kritērijus, lai noteiktu piemērojamajā tiesiskajā regulējumā norādītās kompensācijas.

40 Francijas Republika, kurai tiesas sēdē šajā ziņā tika uzdots jautājums, neapstrīdēja, ka Komisijas ierastā prakse bija veikt, pirmkārt, teorētisku eksporta kompensāciju apmēra aprēķinu un, otrkārt, tirgus situācijas analīzi, kā paskaidroja Komisija, atbildot uz tai uzdotajiem rakstveida jautājumiem.

41 Tādējādi ir jāizvērtē jautājums par to, vai apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā Komisija ir atkāpusies no savas tās aprakstītās ierastās prakses. Ja apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā Komisija būtu atkāpusies no savas ierastās prakses, apstrīdētajā regulā norādītais standarta pamatojums atbilstoši iepriekš 25. un 26. punktā minētajai judikatūrai nebūtu pietiekams.

Par to, vai Komisija ir atkāpusies no savas ierastās prakses

42 Francijas Republika, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu tiesas sēdē, neapstrīdēja, ka šajā gadījumā Komisija ir veikusi, pirmkārt, teorētisku eksporta kompensāciju apmēra aprēķinu un, otrkārt, tirgus situācijas analīzi. Francijas Republika neapstrīd, ka Komisija formāli ir izpildījusi ierasto procedūru, lai apstrīdētajā regulā noteiktu eksporta kompensāciju apmēru.

43 Francijas Republika, apgalvojot, ka apstrīdētā regula ievērojami pārsniedz iepriekšējās regulās noteikto, balstās uz diviem aspektiem. Pirmkārt, tā apgalvo, ka nulles likmes noteikšana kompensāciju apmēram ir nepieredzēts pasākums attiecībā uz konkrētajiem produktiem. Otrkārt, tā norāda, ka Komisija ir mainījusi savu ierasto praksi, apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā balstoties uz iekšējo un starptautisko kontekstu.

– Par argumentu attiecībā uz nepieredzēta pasākuma esamību

44 Francijas Republika uzskata, ka Komisija ir mainījusi savu lēmumpieņemšanas praksi, jo nulles likmes noteikšana eksporta kompensācijām ir nepieredzēts pasākums attiecībā uz konkrētajiem produktiem.

45 Tomēr ir jānorāda, ka tikai tas, ka šis apmērs pirmoreiz tika noteikts nulles līmenī attiecībā uz konkrētajiem produktiem, uzreiz nenozīmē, ka Komisija ir mainījusi savu ierasto praksi.

46 Izmaiņu veikšana eksporta kompensāciju apmērā ir neatņemama sastāvdaļa šo kompensāciju apmēra regulāras noteikšanas sistēmā, proti, viens un tas pats pamatojums var tikt attiecināts uz ļoti dažādiem eksporta kompensāciju apmēriem.

47 Tāpat ir jānorāda, kā ir uzsvērusi Komisija, ka samazinājuma absolūtais apmērs bija tāda paša apjoma kā abu iepriekšējo samazinājumu apmērs (no EUR 32,50/100 kg līdz EUR 21,70/100 kg un vēlāk līdz EUR 10,85/100 kg). Turklāt attiecībā uz citiem mājputnu, galvenokārt cāļu, nozares produktiem eksporta kompensāciju apmērs tika noteikts ar nulles likmi jau 2011. gadā.

48 Ciktāl Francijas Republika norāda, ka eksporta kompensāciju apmēra noteikšana iepriekšējās regulās attiecās uz produktiem, kuri ietilpst dzīvo dzīvnieku kategorijā un kuri nav salīdzināmi ar mājputnu gaļu, attiecībā uz kuriem apstrīdētajā regulā ir noteikta nulles likme eksporta kompensāciju apmēram, un ciktāl iepriekšējās regulas attiecās uz eksportu uz visiem galamērķiem, izņemot Amerikas Savienotās Valstis, ir jānorāda, ka šie argumenti balstās uz pārāk plašu jēdziena "nepieredzēta pasākuma" interpretāciju. Nav iespējams apgalvot, ka katrreiz, kad eksporta kompensāciju apmērs attiecībā uz konkrētu produktu vai galamērķi pirmoreiz ir noteikts ar nulles likmi, runa ir par nepieredzētu pasākumu. Mājputnu nozarē regulāri tiek samazināts eksporta kompensāciju apmērs un attiecībā uz daļu no šīs nozares produktiem kompensāciju apmērs jau ir ticis noteikts ar nulles likmi.

49 Kā ir uzsvērusi Komisija, eksporta kompensāciju apmēra noteikšana ar nulles likmi nevar tādējādi tikt atzīta par skarbu. Minēto kompensāciju apmēra samazinājums no EUR 10,85/100 kg uz 0 EUR strukturāli neatšķiras no iepriekšējiem samazinājumiem no EUR 32,50/100 kg līdz EUR 21,70/100 kg un pēc tam līdz EUR 10,85/100 kg.

50 Ciktāl Francijas Republika balstās uz spriedumu *Silos*, minēts 24. punktā (EU:C:2001:599), ir jānorāda, ka šajā spriedumā Tiesa nav balstījusies tikai uz to, ka apmērs ir ticis noteikts ar nulles likmi, lai konstatētu, ka ar attiecīgo regulu ir tikusi mainīta Komisijas ierastā prakse, ar kuru eksporta kompensāciju apmērs tika noteikts atkarībā no starpības starp cenu Savienības tirgū un cenu pasaules tirgū. Tā arī balstījās uz to, ka tikai vienu nedēļu pirms šajā lietā apspriestās regulas pieņemšanas Komisija bija palielinājusi eksporta kompensāciju apmēru, to nosakot ECU 74,93 par tonnu. Šajā lietā tādējādi runa bija par eksporta kompensāciju apmēra skarbu samazinājumu, kurš šķietami nevarēja tikt izskaidrots ar izmaiņām tirgus stāvoklī.

51 Šajā lietā samazinājums nevar tikt atzīst par skarbu, jo tas bija daļa no regulāra eksporta kompensāciju apmēra samazinājuma un absolūtais samazinājuma apmērs atbilda iepriekšējo samazinājumu apmēram.

52 Francijas Republika tiesas sēdē turklāt atzina, ka nulles likmes noteikšana eksporta kompensācijām nebija īpaši jāpamato, ja to prasīja saimnieciskie rādītāji. Jānorāda, kā izriet no otrā pamata pirmās daļas vērtējuma (skat. tālāk 87.–142. punktu), ka Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka, ņemot vērā tirgus stāvokli, eksporta kompensācijas nebija jānosaka pozitīvā apmērā.

53 No iepriekš minētā izriet, ka ir jānoraida Francijas Republikas arguments par tāda "nepieredzēta" pasākuma esamību, kas ievērojami pārsniedz iepriekšējās regulās noteikto, jo kompensāciju apmērs pirmoreiz ir ticis noteikts ar nulles likmi attiecībā uz konkrētiem produktiem.

– Par iekšējā un starptautiskā konteksta ņemšanu vērā

54 Francijas Republika uzskata, ka Komisija ir mainījusi savu ierasto praksi, apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā balstoties uz iekšējo un starptautisko kontekstu, proti, uz to, ka nākotnē stāsies spēkā jauna kopējā lauksaimniecības politika (KLP), un uz starptautisko sarunu par eksporta kompensācijām paredzamo iznākumu Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) ietvaros.

55 Komisija uzskata, ka iekšējā un starptautiskā konteksta ņemšana vērā nav izmaiņas praksē, jo runa esot par aspektiem, kuri ir daļa no vispārīgā konteksta un kuri tiek ņemti vērā un ir jāņem vērā, katrreiz nosakot kompensāciju apmēru saskaņā ar Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktu.

56 Attiecībā uz šo pēdējo minēto apgalvojumu Francijas Republika uzskata, ka Komisijas argumentācija nav saskanīga, jo tā iebilduma raksta 38. punktā ir apgalvojusi, ka tai ir jāņem vērā iekšējais un starptautiskais konteksts, savukārt iebildumu raksta 59. un 61. punktā tā ir tikai apgalvojusi, ka ar Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktu tiek pieļauts ņemt vērā šos aspektus.

57 Jākonstatē, ka Komisijai nav nekāda pienākuma ņemt vērā PTO notiekošās sarunas vai juridisko dokumentu, kuros iekļautas izmaiņas politikas pamatnostādnēs, pabeigšanu. Komisijai, nosakot eksporta kompensāciju apmēru, neviens neliek ņemt vērā, ka sarunas par to atcelšanu noris PTO, ja šo sarunu rezultātā nav ticis noslēgts saistošs nolīgums. Attiecībā uz KLP attīstību ir jānorāda, ka regula tika pieņemta vienīgi 2013. gada 17. decembrī, paredzot, ka no 2014. gada 1. janvāra eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā tiek piešķirtas vienīgi krīzes gadījumā (skat. Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un [..] Nr. 1234/2007 (OV L 347, 671. lpp.), 196. panta 1. un 3. punktu un 232. panta 1. punkta pirmo daļu). Komisijai vispār nebija pienākuma ņemt vērā politikas jaunās pamatnostādnes, kad tā līdz 2014. gada 1. janvārim – attiecīgo jauno tiesību normu spēkā stāšanās datumam – noteica eksporta kompensāciju apmēru.

58 Tomēr Komisija, nosakot kompensāciju apmēru, pilnībā varēja ņemt vērā KLP attīstību nākotnē un sarunas PTO, lai arī šie aspekti nav tieši paredzēti Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā (detalizētāk skat. tālāk 143.–158. punktu).

59 Tomēr ir jāizvērtē jautājums par to, vai Komisijai, tai ņemot vērā aspektus, kuri nav tieši paredzēti Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā, ir tieši jāmin šie aspekti tās regulas pamatojumā, ar kuru tiek noteikts eksporta kompensāciju apmērs.

60 Šajā ziņā ir jānorāda, ka vispārpiemērojamu tiesību aktu pieņemšana vienmēr iekļaujas vispārīgā politiskā un ekonomiskā kontekstā. Lai arī Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā tieši ir paredzēti konkrēti kritēriji, kuri var tikt ņemti vērā, tomēr, ja regulas, ar kuru tiek noteikts eksporta kompensāciju apmērs, pieņemšana notiek šādā kontekstā, Komisija to vajadzības gadījumā var ņemt vērā.

61 Jānorāda, ka vienmēr šis vispārīgais konteksts nav jānorāda regulas pamatojumā. Ņemot vērā, ka ir pilnībā pieņemami, ka Komisija ņem vērā vispārīgo politisko un ekonomisko kontekstu, tas vien, ka tā to dara, nenozīmē, ka tā rīkojas, neievērojot savu ierasto praksi. Turklāt vispārīgais politiskais un ekonomiskais konteksts parasti ir zināms attiecīgajiem saimnieciskās darbības veicējiem.

62 It īpaši attiecībā uz Komisijas vērā ņemtajiem aspektiem šajā lietā ir jānorāda sekojošais.

63 Pirmkārt, sarunas PTO par eksporta kompensāciju atcelšanu vai ierobežošanu ir daļa no vispārīgā konteksta, kurš nav obligāti jāmin regulas, ar kuru tiek noteikts eksporta kompensāciju apmērs, pamatojumā.

64 Ja eksporta kompensāciju sistēma tiek kritizēta starptautiskā līmenī un ja Komisija ir apņēmusies – ar nosacījumu, ka tiek noslēgts nolīgums, – atcelt eksporta kompensācijas, runa ir par aspektu, ar kuru var tikt īstenota ietekme uz Komisijas lēmumiem eksporta kompensāciju apmēra noteikšanas jomā. Jānorāda, ka par apņemšanos – ar nosacījumu, ka tiek noslēgts nolīgums, – atcelt eksporta kompensācijas līdz 2013. gada beigām, tika nolemts jau 2005. gadā PTO Dohas pārrunu raundā.

65 Turklāt, kā būtībā ir norādījusi Komisija, notiekošās sarunas PTO ir daļa no attiecīgajiem saimnieciskās darbības subjektiem zināma konteksta. Dabiski, ka saimnieciskās darbības subjekti, kuri aktīvi darbojas mājputnu eksporta uz trešajām valstīm jomā, cieši seko PTO notiekošajām sarunām par eksporta kompensācijām.

66 Šādas notiekošās sarunas ir daļa no vispārīgā konteksta, kas var likt Komisijai ieņemt tendenci būt atturīgākai eksporta kompensāciju apmēra noteikšanā.

67 Ņemot vērā, ka ir normāli, ka Komisija ņem vērā vispārīgo kontekstu, notiekošo sarunu ņemšana vērā nenozīmē, ka Komisija maina savu ierasto praksi.

68 Otrkārt, attiecībā uz nākotnes politiku pamatnostādņu ņemšanu vērā ir jānorāda sekojošais.

69 Apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā KLP reforma tika īstenota ar politisku vienošanos un tiesību akti tika saskaņoti.

70 Saskaņā ar šo politisko vienošanos eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā bija jāpiešķir vienīgi krīzes gadījumā (šajā ziņā attiecībā uz regulu, kura tika pieņemta 2013. gada 20. decembrī, skat. iepriekš 57. punktu).

71 Politiska vienošanās par turpmākām KLP pamatnostādnēm ir daļa no vispārīgā politiskā un ekonomiskā konteksta, kuru Komisija varēja ņemt vērā. Lai arī ir paredzams, ka eksporta kompensāciju apmērs tuvā nākotnē tiks pastāvīgi noteikts ar nulles likmi, izņemot krīzes gadījumu tirgū, tas var likt Komisijai ieņemt tendenci samazināt eksporta kompensāciju apmēru.

72 Turklāt ir jānorāda, ka nākotnes politiku pamatnostādnes ir daļa no vispārīgā konteksta, kas ir zināms attiecīgajiem saimnieciskās darbības subjektiem.

73 PTO notiekošo sarunu un nākotnes politiku pamatnostādņu ņemšana vērā līdz ar to nav tieši jānorāda apstrīdētās regulas pamatojumā, ja vien šī informācija nav bijusi tikai daļa no vispārīgā politiskā un ekonomiskā konteksta, kas ņemts vērā, nosakot eksporta kompensācijas, bet arī apstrīdētās regulas pamatojums.

74 Šajā lietā Francijas Republika tiesas sēdē atzina, ka Komisija bija veikusi eksporta kompensāciju apmēra teorētisku aprēķinu. Turklāt no otrā pamata analīzes izriet, ka Komisija ir veikusi tirgus stāvokļa analīzi, kas tai, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ļāva uzskatīt, ka tirgus stāvoklis bija stabils un ka nebija jānosaka eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā (skat. tālāk 87.–142. punktu).

75 Šajos apstākļos nav nekāda iemesla domāt, ka PTO notiekošās sarunas un nākotnes politiku pamatnostādnes bija apstrīdētās regulas pamatojums.

76 Tiesas sēdē Komisija apstiprināja, ka eksporta kompensāciju apmēra noteikšanu ar nulles likmi pamatoja tirgus stāvokļa analīze un ka ne PTO notiekošās sarunas, ne nākotnes KLP pamatnostādnes nebija galvenie argumenti, veicot šo noteikšanu.

77 Francijas Republika tiesas sēdē apstiprināja, ka Komisija, nosakot nulles likmi eksporta kompensāciju apmēram, lai ievērotu savu nostāju PTO notiekošajās sarunās neatkarīgi no ekonomiskās analīzes iznākuma, pamatojās uz ekonomisko analīzi.

78 Francijas Republika tomēr nav izvirzījusi argumentus, kuri varētu apstiprināt šo apgalvojumu. Ciktāl Francijas Republika apgalvo, ka Komisija pati to ir atzinusi, pietiek konstatēt, ka Komisija vienīgi ir norādījusi, ka PTO notiekošās sarunas un jaunās KLP pamatnostādnes tika ņemtas vērā, pieņemot apstrīdēto regulu, bet ka tā nekad nav apgalvojusi, ka šie fakti ir vai nu pamatojuši eksporta kompensāciju noteikšanu ar nulles likmi, vai arī bijuši šīs noteikšanas galvenie faktori. Attiecībā uz Francijas Republikas argumentu par to, ka no ekonomiskā skatupunkta kompensācija bija nepieciešama, pietiek konstatēt, ka šis arguments, kā izriet no otrā pamata pirmās daļas analīzes, nav pamatots. Tas vien, ka eksporta kompensāciju apmēra teorētiskā aprēķina rezultāts ir bijis pozitīvs, nekādi neizslēdz, ka tirgus analīze liek Komisijai kompensāciju apmēram noteikt nulles likmi (skat. tālāk 94.–99. punktu). Tas, ka teorētiskais aprēķins nesakrīt ar apstrīdētajā regulā noteikto apmēru, tādējādi neļauj uzskatīt, ka PTO notiekošās sarunas vai nākotnes KLP pamatnostādnes ir vai nu pamatojušas eksporta kompensāciju apmēra noteikšanu ar nulles likmi, vai arī bijušas šādas noteikšanas galvenais aspekts.

79 No visa iepriekš minētā izriet, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto regulu, nav atkāpusies no savas ierastās prakses un ka tā līdz ar to varēja vienīgi norādīt standarta pamatojumu atbilstoši iepriekš 24. punktā minētajai judikatūrai, un ka PTO notiekošo sarunu un nākotnes politiku pamatnostādņu ņemšana vērā nebija īpaši jānorāda apstrīdētās regulas pamatojumā.

Par pārējiem Francijas Republikas izvirzītajiem argumentiem|

80 Francijas Republika pārmet Komisijai, ka tā ir uzskaitījusi vienīgi aspektus, uz kuriem atbilstoši Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktam tai ir jābalstās, nosakot eksporta kompensāciju apmēru, neprecizējot ne to, uz kuriem no šiem aspektiem tā it īpaši ir pamatojusies, ne arī vērtējumu, kuru tā varēja par tiem sniegt. Šajā ziņā ir jānorāda, ka Komisija pareizi norāda, ka tai nav jāsarindo pēc svarīguma kritēriji, ar kuriem tā it īpaši pamato savu lēmumu, vai ka tai nav jānorāda, kādus faktiskos pieņēmumus tā ir minējusi savas analīzes atbalstam.

81 Francijas Republika turklāt uzskata, ka apstrīdētajā regulā Komisija nekādi nav precizējusi aspektus, ar kuriem tā ir pamatojusi savu vērtējumu, un ka šāds pamatojums nozīmē, ka nav norādīts pamatojums.

82 Jānorāda, kā izriet no sprieduma *Delacre* u.c./Komisija, minēts 24. punktā (EU:C:1990:71), 19. punkta, ka, ja standarta pamatojums ir pietiekams, jo Komisija, pieņemot attiecīgo tiesību aktu, ir ievērojusi savu pastāvīgo lēmumpieņemšanas praksi, atsauce attiecīgajā tiesību aktā uz "piemērojamajiem juridiskajiem pamatiem" atbilst pienākumam norādīt pamatojumu. Šajā lietā Komisija piemērojamos juridiskos pamatus eksporta kompensāciju noteikšanai ir minējusi apstrīdētās regulas preambulas apsvērumos, it īpaši tās 2. apsvērumā.

83 Francijas Republika turklāt norāda, ka gadījumos, kad Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, Savienības tiesību sistēmā nodrošināto garantiju ievērošanai administratīvajos procesos, it īpaši pienākuma pietiekami pamatot lēmumus ievērošanai, ir vēl jo lielāka nozīme.

84 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka iepriekš 24. un 28. punktā minētie spriedumi, saskaņā ar kuriem Komisijai, ja tā ievēro savu pastāvīgo lēmumpieņemšanas praksi, ir tiesības norādīt standarta pamatojumu, attiecās uz lietām lauksaimniecības jomā. Tādējādi šī judikatūra nevar tikt apstrīdēta, pamatojoties uz to, ka Komisijai šajā jomā vispār ir plaša rīcības brīvība.

85 No visa iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētās regulas pamatojums bija pietiekams. Tādējādi ir jānoraida pirmais pamats.

2. *Par otro pamatu – Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta pārkāpumu*

86 Otrais pamats iedalās divās daļās, pirmā daļa ir par acīmredzami kļūdainu tirgus stāvokļa vērtējumu, bet otrā – par to, ka Komisija acīmredzami ir pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas, apstrīdētās regulas pieņemšanā ņemot vērā Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā neparedzētus aspektus.

Par pirmo daļu – acīmredzami kļūdainu tirgus stāvokļa vērtējumu

87 Francijas Republika uzskata, ka Komisija, uzskatot, ka tirgus stāvoklis pamato nulles likmes noteikšanu eksporta kompensāciju apmēram mājputnu gaļas nozarē, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

88 Komisija apstrīd Francijas Republikas argumentus.

89 Vispirms ir jāatgādina, ka Savienības likumdevējam kopējās lauksaimniecības politikas jomā ir plaša rīcības brīvība, kas atbilst politiskajai atbildībai, kura tam piešķirta LESD 40.–43. pantā. Līdz ar to tiesai, veicot kontroli, ir jāpārbauda tikai tas, vai attiecīgais pasākums nav saistīts ar acīmredzamu kļūdu vai pilnvaru nepareizu izmantošanu un vai attiecīgā iestāde nav acīmredzami pārsniegusi savas izvērtēšanas pilnvaras (skat. spriedumu, 2013. gada 14. marts, *Agrargenossenschaft Neuzelle*, C-545/11, Krājums, EU:C:2013:169, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par dažiem apgalvojumiem, uz kuriem balstās Francijas Republikas argumentācija

90 Jānorāda, ka Francijas Republikas argumentācija balstās uz kļūdainu apgalvojumu par eksporta kompensāciju pamatojumu.

91 Francijas Republika replikas rakstā uzskata, ka no Regulas Nr. 1234/2007 162. panta 1. punkta izriet, ka eksporta kompensāciju pamatojums ir segt starpību starp pasaules tirgus kursiem vai cenām un Savienības cenām.

92 Tomēr ir jānorāda, ka eksporta kompensāciju pamatojums ir ļaut Savienībai realizēt iekšējā tirgū esošo attiecīgā produkta pārprodukciju uz trešām valstīm (skat. rīkojumu, 2013. gada 26. septembris, *Tilly-Sabco*/Komisija, T-397/13 R, EU:T:2013:502, 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Eksporta kompensāciju sistēmas mērķis nav subsidēt jebkuru eksportētāju, bet atvieglot, ja ir tāda

nepieciešamība, eksportu, lai īstenotu KLP mērķus, kas paredzēti LESD 39. pantā, proti, stabilizēt tirgus un pietiekami augstu dzīves līmeni lauksaimniecībā nodarbinātajiem iedzīvotājiem (rīkojums *Tilly-Sabco*/Komisija, EU:T:2013:502, 30. punkts).

93 Tādējādi starpības starp pasaules tirgu kursiem vai cenām un Savienības cenām segšana nav eksporta kompensāciju pamatojums, bet vienīgi veids, kā Savienība var realizēt savu pārprodukciju uz trešām valstīm, lai nodrošinātu it īpaši sava tirgus stabilitāti. Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka Komisija var ņemt vērā "kopīgās tirgus organizācijas mērķus, kuriem jānodrošina līdzsvars un dabīga cenu un tirdzniecības attīstība šajā tirgū".

94 Francijas Republikas argumentācija šajā ziņā balstās uz apgalvojumu, ka attiecīgā produkta cenu attīstība Savienībā un pasaules tirgū ir galvenais faktors, nosakot eksporta kompensācijas.

95 Tiesas sēdē Francijas Republika piebilda, ka eksporta kompensāciju apmēra teorētisks aprēķins, kas balstās uz starpību starp cenām Savienības tirgū un cenām pasaules tirgū, ir galvenais faktors, nosakot eksporta kompensācijas, un ka no teorētiskā aprēķina izrietošais kompensācijas apmērs varētu vienīgi tikt "pielāgots" tirgus stāvokļa analīzes dēļ. Tā turklāt uzskata, ka tikai nopietnas tirgus krīzes gadījumā tirgus analīzei ir prioritāte pār teorētiskā aprēķina iznākumu. Tā norāda, ka tirgus analīze vienmēr var "mazliet dažādot" kompensācijas apmēru, bet vienīgais gadījums, kurā Komisijai būtu tiesības nepiešķirt kompensāciju, lai arī tā ir "nepieciešama", būtu tad, ja Savienības tirgū būtu mājputnu gaļas deficīts.

96 Šie apgalvojumi tomēr ir kļūdaini. Atbilstoši Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta formulējumam Komisijai ir jāņem vērā "viens vai vairāki" šajā tiesību normā paredzētie aspekti. Saskaņā ar šo formulējumu Komisijai pat ir tiesības balstīties tikai uz vienu no šajā tiesību normā paredzētajiem aspektiem. Ar šo tiesību normu arī nav ieviesta hierarhija starp šiem dažādajiem aspektiem. Nekas neizslēdz, ka Komisija īpašu nozīmi var piešķirt, piemēram, Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta b) apakšpunktā iekļautajam aspektam, proti, "kopīgās tirgus organizācijas mērķiem, kuriem jānodrošina līdzsvars un dabīga cenu un tirdzniecības attīstība šajā tirgū". Līdz ar to Komisija, nosakot eksporta kompensāciju apmēru, lielāku nozīmi var piešķirt tirgus analīzes iznākumam, nevis teorētiskā aprēķina rezultātam.

97 Francijas Republikas apgalvojums par to, ka ar tirgus stāvokļa analīzi var tikai tikt "pielāgots" aprēķina iznākums, nekādi nav pamatots Regulā Nr. 1234/2007. Tas pats ir sakāms par Francijas Republikas apgalvojumu, ka vienīgais gadījums, kurā Komisija var nepiešķirt kompensāciju, lai arī kompensācija ir "nepieciešama", būtu tad, ja Savienības tirgū būtu mājputnu gaļas deficīts.

98 Jānorāda, ka, ja Francijas Republika šajā kontekstā atsaucas uz "nepieciešamo kompensāciju", runa ir par kompensācijas apmēra teorētiskā aprēķina iznākumu. Šis teorētiskais aprēķins attiecas vienīgi uz to, vai pozitīva eksporta kompensācija ir "nepieciešama" mājputnu gaļas eksportētājiem, lai tie varētu pārdot savus produktus reģionos, uz kuriem attiecas šīs kompensācijas. Tomēr vispārējā tirgus stāvokļa analīzē Komisijai nav pienākuma ņemt vērā uzņēmumu eksportētāju īpašo situāciju. Lai arī eksporta kompensācija ir "nepieciešama" eksportētājiem, lai tie varētu pārdot savus produktus, tas nenozīmē, ka, ņemot vērā vispārējo tirgus stāvokli, būtu "nepieciešams" noteikt eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā.

99 Iespējams, ka tirgus stāvokļa analīze Komisijai var ļaut uzskatīt, ka Savienības tirgus stāvoklis ir stabils un ka nav jānosaka eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā, lai nodrošinātu tirgus stabilitāti un pietiekami augstu dzīves līmeni lauksaimniecībā nodarbinātajiem iedzīvotājiem. Šādā situācijā Komisija var nepiešķirt eksporta kompensācijas vai tām noteikt nulles likmi arī tad, ja eksporta kompensāciju apmēra teorētiskā aprēķina rezultāts ir pozitīvs. Šāds gadījums nav tikai tad, ja Savienības tirgū pastāv mājputnu gaļas deficīts vai nopietna krīze.

100 Tagad ir jāanalizē aspekti, uz kuriem balstījās Komisija, nosakot nulles likmi eksporta kompensācijām, ņemot vērā tās sniegtos skaidrojumus šajā tiesvedībā, un pēc tam ir jāizvērtē Francijas Republikas izvirzītie konkrētie argumenti savas argumentācijas atbalstam, saskaņā ar kuru Komisija acīmredzami kļūdaini ir novērtējusi tirgus stāvokli.

Par aspektiem, uz kuriem balstījās Komisija, nosakot nulles likmi eksporta kompensācijām

101 Komisija iebildumu rakstā ir norādījusi, ka tā, nosakot nulles likmi eksporta kompensācijām apstrīdētajā regulā, it īpaši bija ņēmusi vērā šādus aspektus:

— mājputnu gaļas cenas iekšējā tirgū bija paaugstinātas, tās bija radījis nopietns iekšējais pieprasījums;

— ražotāju maržas atkarībā no barības izmaksām bija augstākas nekā vēsturiski vidējais rādītājs, lai arī paaugstināta barības cena bija vairākus mēnešus; turklāt graudaugu izmaksām, sasniedzot vēsturiskos rādītājus, bija jāsamazinās;

— eksports ar kompensācijām turpināja pieaugt, lai arī secīgi trīs reizes samazinājās kompensāciju apmērs (no 7 % attiecībā uz 2013. gada pirmajiem pieciem mēnešiem);

— mājputnu gaļas eksports palielinājās (no 0,6 % apjomā un 1 % vērtībā attiecībā uz 2013. gada pirmajiem pieciem mēnešiem), tostarp palielinājās to produktu bez kompensācijām eksports, kuri veidoja lielāko daļu no eksporta, tādējādi norādot uz nozares konkurētspēju;

— tirgus attīstības perspektīvas bija labas ar prognozi par Eiropas mājputnu gaļas produkcijas pieaugumu par 0,7 %, un to pastiprināja pieprasījuma iekšējā un starptautiskajā tirgū palielināšanās;

— savukārt, ņemot vērā cāļu gaļas augstās cenas iekšējā tirgū, barības augstās cenas un Brazīlijas reāla (BRL) devalvāciju, cenas starpība ar Brazīlijas izcelsmes mājputnu gaļu bija lēsta EUR 44,73/100 kg;

— tika ņemta vērā valūtas kursu attīstība.

102 Komisija turklāt norādīja, ka, ņemot vērā tirgus stāvokli un tā attīstību, eksporta kompensācijas nebija nepieciešamas, lai nodrošinātu tirgus stabilitāti, it īpaši Savienības līmenī, kā arī dabīgu cenu attīstību.

103 No Komisijas sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka, lai arī kompensāciju apmēra teorētiskā aprēķina rezultāts ir bijis pozitīvs, tā uzskatīja, ka stāvoklis Savienības tirgū bija stabils un ka nebija jānosaka eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā, lai nodrošinātu tirgus stabilitāti un dabīgu cenu attīstību. Tādējādi tā īpašu nozīmi piešķīra Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkta b) apakšpunktā iekļautajam kritērijam.

104 Jānorāda, ka tādi aspekti kā cenu pieaugums Savienības tirgū, tas, ka Savienības ražotāju maržas ir lielākas nekā vēsturiski vidējais radītājs, un eksporta pieaugums ir aspekti, kuri principā ļauj Komisijai, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatīt, ka stāvoklis Savienības tirgū ir stabils un ka nav jānosaka eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā, lai nodrošinātu tirgus stabilitāti.

105 Tādējādi ir jāizvērtē Francijas Republikas izvirzītie konkrētie argumenti par Komisijas pieļautajām acīmredzamām kļūdām vērtējumā.

Par Francijas Republikas izvirzītajiem konkrētajiem argumentiem attiecībā uz acīmredzami kļūdainu tirgus stāvokļa vērtējumu

106 Francijas Republika uzskata, ka attiecībā uz attiecīgā produkta cenu attīstību Savienībā un pasaules tirgū Komisijas sniegtā analīze Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas 2013. gada 18. jūlija sanāksmē, pamatojoties uz dokumentu "EU Market situation for poultry" (ES mājputnu tirgus stāvoklis, turpmāk tekstā – "Pārvaldības komitejai iesniegtais dokuments"), ir acīmredzami kļūdaina.

107 Francijas Republika norāda, ka Komisija uzskatīja, ka mājputnu gaļas cenas tirgū paaugstinājās. Tā apgalvo, ka, to darot, Komisija nav ņēmusi vērā euro un Amerikas Savienoto Valstu dolāra (USD) maiņas kursa mainīgumu un ka, ņemot vērā šo mainīgumu, Komisijai būtu bijis jākonstatē, ka mājputnu gaļas pasaules cenas vispārīgi bija stabilas vai vismaz bija tikai nedaudz palielinājušās.

108 Šajā ziņā Francijas Republika norāda, ka mājputnu gaļas cenas pasaules tirgū gada laikā pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas mainījās no aptuveni USD 185/100 kg līdz USD 204/100 kg, proti, pieaugot par 9,3 %, bet ka šo pieaugumu lielākoties kompensēja euro 6,5 % novērtējums iepretim USD šajā pašā laikposmā.

109 Jākonstatē, pirmkārt, ka, pat ņemot vērā Francijas Republikas sniegtos aprēķinu datus, nešķiet, ka Komisija, konstatējot cenu pieaugumu pasaules tirgū, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Francijas Republika atzīst, ka cenu pieaugums par 9,3 % "lielākoties", bet ne pilnībā tika kompensēts ar euro vērtības palielināšanos iepretim USD. Jānorāda, ka palielinājums, pat samērā neliels, ir un paliek palielinājums.

110 Otrkārt, ir jānorāda, ka aprēķini par cenām pasaules tirgū, uz kurām balstās Francijas Republika (palielinājums no USD 185/100 kg līdz USD 204/100 kg), atbilst aprēķiniem, kurus Komisijai paziņoja saimnieciskās darbības subjekti, kā ir apstiprinājusi Francijas Republika, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu tiesas sēdē. Tā ir pārdošanas cena galamērķī, proti, Tuvajos Austrumos. Tādējādi tie ir aprēķini, kurus Komisija bija ņēmusi vērā, aprēķinot eksporta kompensāciju teorētisko apmēru.

111 Tiesas sēdē Francijas Republika norādīja, ka saskaņā ar tai pieejamo informāciju Komisijas veiktais eksporta kompensāciju apmēra teorētiskais aprēķins gandrīz atbilda aprēķinam, kuru bija ieguvuši attiecīgie saimnieciskās darbības subjekti. Francijas Republika līdz ar to neapgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, veicot teorētisko aprēķinu. Tā tostarp neapgalvo, ka Komisija nav pareizi aprēķinājusi eksporta kompensāciju teorētisko apmēru, tādēļ ka tā, salīdzinot cenas Savienības tirgū un pasaules tirgū, nav ņēmusi vērā valūtas kursa izmaiņas.

112 Attiecībā uz Francijas Republikas argumentu par to, ka Komisija, pamatojoties uz Pārvaldības komitejai iesniegtā dokumenta 18. lpp. iekļautajiem datiem, kļūdaini ir uzskatījusi, ka mājputnu gaļas cenas pasaules tirgū palielinājās, ir jānorāda sekojošais.

113 Pārvaldības komitejai iesniegtā dokumenta 18. lpp. ir norādīts uz cenu attīstību Savienības, Amerikas Savienoto Valstu un Brazīlijas tirgū. Visas šīs cenas ir izteiktas euro, kas nozīmē, ka tajās ir ņemts vērā USD un BRL kursa mainīgums iepretim euro.

114 Jānorāda, ka Pārvaldības komitejai iesniegtais dokuments galvenokārt attiecas uz tirgus stāvokļa analīzi. Tirgus stāvokļa analīzē Komisijai nav jāņem vērā īpašā to uzņēmumu situācija, kuri eksportē produktus, uz kuriem attiecas eksporta kompensācijas, uz attiecīgajiem galamērķiem, bet tā var ņemt vērā tirgus vispārējo situāciju.

115 Komisijas izvēle neiesniegt Pārvaldības komitejai eksportētāju pārdošanas cenas Tuvajos Austrumos ir izskaidrojama ar to, ka Pārvaldības komitejai iesniegtā dokumenta mērķis nav izskaidrot eksporta kompensāciju apmēra teorētisko aprēķinu, bet galvenokārt izklāstīt tirgus stāvokli. Atbildot uz

Vispārējās tiesas šajā ziņā uzdotu jautājumu tiesas sēdē, Francijas Republika apstiprināja, ka tai bija zināma Komisijas prakse neizpaust kompensāciju teorētiskā apmēra aprēķina detaļas, kā arī šī aprēķina iznākumu un nepaziņot šo informāciju Pārvaldības komitejai.

116 Tiesas sēdē Francijas Republika uzdeva jautājumu par to, kāpēc Komisija nesniedz Pārvaldības komitejai informāciju, balstoties uz kuru tā pamato eksporta kompensāciju apmēra teorētisko aprēķinu, kā arī šī aprēķina rezultātu. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Francijas Republika nav izvirzījusi pamatu par to, ka Pārvaldības komiteja ar Komisijas bezdarbību ir tikusi maldināta būtiskā jautājumā. Francijas Republika turklāt nav norādījusi, ka tā vai kāda cita dalībvalsts būtu uzdevusi jautājumu par teorētisko aprēķinu Pārvaldības komitejas sanāksmē un ka Komisija būtu atteikusies atbildēt uz šo jautājumu.

117 Francijas Republika turklāt norāda, ka mājputnu gaļas cenu samazinājums Brazīlijas tirgū gadā pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas, kurš ir uzrādīts Pārvaldības komitejai iesniegtā dokumenta 18. lpp. iekļautajos aprēķinos, daudz spēcīgāk ietekmē pasaules cenas nekā cenu pieaugumu Amerikas tirgū, kurš arī ir uzrādīts šajā pašā lappusē iekļautajos aprēķinos, kas nozīmē, ka mājputnu gaļas pasaules cena neesot pieaugusi gadā pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas.

118 Šis arguments nevar tikt atbalstīts. Lai arī ir pareizi, ka cenas Brazīlijā ir ņemtas vērā eksporta kompensāciju apmēra teorētiskajā aprēķinā, ja tās ir pieejamas un atjaunotas (skat. iepriekš 35. punktu), tas nenozīmē, ka vispārējā tirgus stāvokļa analīzē Komisijai ir jāpamato sava analīze par cenu attīstību pasaules tirgū, galvenokārt par Brazīlijas cenām.

119 Turklāt ir jānorāda, ka Pārvaldes komitejai iesniegtā dokumenta 18. lpp. ir norādīta cenu attīstība ilgā laikposmā, proti, laikposmā no 2009. līdz 2013. gadam.

120 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Pārvaldes komitejai iesniegtā dokumenta mērķis nav izskaidrot eksporta kompensāciju apmēra teorētisko aprēķinu, bet galvenokārt izklāstīt kopējo tirgus stāvokli. Lai arī teorētiskajā aprēķinā ir ņemta vērā cenu attīstība īstermiņā, Komisija, lai novērtētu tirgus stāvokli, var ņemt vērā cenu attīstību ilgtermiņā.

121 No Pārvaldes komitejai iesniegtā dokumenta 18. lpp. skaidri izriet, ka cāļu gaļas cenām ilgtermiņā Savienībā un Amerikas Savienotajās Valstīs bija tendence pieaugt.

122 Runājot par visas gaļas cenām Brazīlijā, no Pārvaldības komitejai iesniegtā dokumenta 18. lpp. izriet, ka attiecīgā laikposma beigās cenas samazinājās. Tomēr cenām Brazīlijā nebija tendence samazināties, ja tiek ņemts vērā viss attiecīgais laikposms no 2009. līdz 2013. gadam.

123 Ņemot vērā, ka cāļu gaļas cenām Amerikas Savienotajās Valstīs bija nepārprotama tendence pieaugt, un tā kā cenām Brazīlijā ilgtermiņā nebija tendence samazināties, Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka cenas pasaules tirgū bija pieaugušas.

124 Francijas Republika apgalvo, ka Komisijai bija jāsalīdzina, no vienas puses, mājputnu gaļas cenas Savienības tirgū un, no otras puses, mājputnu gaļas cenas Tuvajos Austrumos.

125 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka Komisija pareizi bija salīdzinājusi šīs cenas, veicot eksporta kompensāciju apmēra teorētisko aprēķinu.

126 Francijas Republikas arguments par to, ka šāda salīdzinājuma rezultātā Komisijai obligāti bija jāsaglabā eksporta kompensāciju apmērs, lai neteiktu vairāk – ka tas bija jāpalielina, ir balstīts uz kļūdainu apgalvojumu par to, ka teorētiskajam aprēķinam ir jābūt galvenajam faktoram eksporta kompensāciju apmēra noteikšanā un ka ar tirgus analīzi var tikai tikt "pielāgots" šis apmērs.

127 Francijas Republika turklāt norāda, ka BRL 2012. gadā notikušās devalvācijas dēļ mājputnu gaļas cenas Tuvajos Austrumos drīzāk varēja samazināties un ka katrā ziņā tās nevarēja palielināties un, vēl jo vairāk, ievērojami palielināties salīdzinājumā ar mājputnu gaļas cenām Savienības tirgū. Tā uzskata, ka Komisijai bija jākonstatē, ka starpība starp cenām Savienības tirgū un Tuvo Austrumu tirgū nevarēja samazināties un ka pat bija iespējams, ka turpmāk šāda starpība palielināsies, un ka tādējādi ar cenu attīstības Savienības tirgū un pasaules tirgū perspektīvu ņemšanu vērā Komisijai, pieņemot apstrīdēto regulu, bija jāsaglabā eksporta kompensāciju apmērs attiecībā uz mājputnu gaļu, lai neteiktu vairāk – ka tas bija jāpalielina.

128 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka starpība starp, no vienas puses, cenām Savienības tirgū un, no otras puses, pārdošanas cenām Tuvajos Austrumos attiecas uz eksporta kompensāciju apmēra teorētisko aprēķinu. Francijas Republikas arguments tādējādi ir balstīts uz kļūdainu apgalvojumu par to, ka Komisijai, nosakot eksporta kompensāciju apmēru, ir jāņem vērā teorētiskā aprēķina rezultāts kā galvenais aspekts.

129 Jāpiebilst, ka ar Francijas Republikas argumentu tiek apgalvots, ka cenu pieaugums Savienībā bija faktors, kura dēļ Komisija palielināja eksporta kompensāciju apmēru, jo šis pieaugums palielināja starpību starp cenām Savienības tirgū un cenām Tuvajos Austrumos un tādējādi – teorētiskā aprēķina rezultātu. Tomēr šajā argumentācijā netiek ņemts vērā, ka attiecīgā produkta cenu pieaugums Savienības tirgū ir faktors, kurš ir par labu stabilam stāvoklim šajā tirgū un kurš tādējādi var būt viens no faktoriem, kuru dēļ Komisija var nepiešķirt eksporta kompensācijas vai to apmēram noteikt nulles likmi. Jau stabils stāvoklis Savienības tirgū var likt Komisijai uzskatīt, ka eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā nav nepieciešamas, lai realizētu pārprodukciju un nodrošinātu tirgus stabilitāti.

130 Francijas Republika turklāt apgalvo, ka Komisija nav ņēmusi vērā graudaugu un sojas cenu ļoti ievērojamo pieaugumu pasaules tirgū, kā rezultātā automātiski palielinoties mājputnu barības izmaksas un tādējādi Savienības mājputnu audzētājiem ļoti ievērojami palielinoties mājputnu gaļas ražošanas izmaksas.

131 Šajā ziņā Komisija uzsver, ka tā ir ņēmusi vērā, ka ražotāju maržas atkarībā no barības izmaksām bija augstākas nekā vēsturiski vidējais rādītājs, lai arī paaugstināta barības cena bija vairākus mēnešus. Turklāt tā uzskatīja, ka graudaugu izmaksām, sasniedzot vēsturiskos rādītājus, bija jāsamazinās.

132 Jānorāda, ka Pārvaldības komitejai iesniegtā dokumenta 8. un 9. lpp. ir norādīta cāļu barības cenu attīstība. Turklāt šī paša dokumenta 10. lpp. ir norādītas ražotāju maržas atkarībā no cāļu barības izmaksām.

133 Šajos apstākļos nav neviena iemesla uzskatīt, ka Komisija nebija ņēmusi vērā barības izmaksu palielināšanos.

134 Francijas Republika, kurai šajā ziņā tika uzdots jautājums tiesas sēdē, vienīgi apgalvoja, ka tikai tas vien, ka Komisija Pārvaldības komitejai iesniegtajās tabulās bija norādījusi barības cenu pieaugumu, nepierādot, ka tā patiešām bija ņēmusi vērā šo aspektu.

135 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka Francijas Republikai ir jāpierāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Pārvaldības komitejai iesniegtajā dokumentā, kuru Francijas Republika ir iesniegusi sava prasības pieteikuma pielikumā un uz kuru tā balstās, ir parādīta Komisijas veiktā tirgus stāvokļa analīze un tādējādi tajā ir sniegta informācija par aspektiem, kurus pēdējā minētā bija ņēmusi vērā šajā analīzē. Ja Francijas Republika uzskata, ka kāds no aspektiem nav ticis ņemts vērā, kaut gan tas ir iekļauts Pārvaldības komitejai iesniegtajā dokumentā, tai ir jāiesniedz konkrēti pierādījumi, kas ļautu uzskatīt, ka Komisija vispār nav ņēmusi vērā šo aspektu.

136 Otrkārt, jānorāda, ka tas, ka ražotāju maržas atkarībā no barības izmaksām bija augstākas nekā vēsturiski vidējais rādītājs, lai arī pastāvēja paaugstināta barības cena, tieši bija aspekts, kas runā par labu stabilam stāvoklim Savienības tirgū. Šāda apstākļa ņemšana vērā nozīmē, ka Komisija noteikti bija ņēmusi vērā barības izmaksu pieaugumu, kas ir viens no šī aprēķina faktoriem.

137 Treškārt, ir jāatgādina, ka eksporta kompensāciju apmēra teorētiskajā aprēķinā cenas starpība tiek aprēķināta, balstoties uz starpību starp pašizmaksu Francijā, kas aprēķināta, pamatojoties uz *fob*, un pārdošanas cenu galamērķī (skat. iepriekš 35. punktu). Pašizmaksas ņemšana vērā nozīmē, ka Komisija ir ņēmusi vērā barības izmaksas. Kā ir izskaidrojusi Komisija, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, pašizmaksa Francijā tiek aprēķināta, ņemot vērā barības izmaksas, uzturēšanas izmaksas, nonāvēšanas izmaksas, "kautuves" izmaksas un *fob* piemērošanas izmaksas. Turklāt ir jāatgādina, ka Francijas Republika neapgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, teorētiski aprēķinot eksporta kompensāciju apmēru (skat. iepriekš 111. punktu).

138 Atbildot uz Komisijas izvirzīto argumentu iebildumu rakstā par to, ka mājputnu gaļas eksports bija palielinājies, Francijas Republika apgalvo, ka, palielinoties mājputnu gaļas eksportam par 0,6 % apjomā un par 1 % vērtībā attiecībā uz 2013. gada pirmajiem pieciem mēnešiem, Komisijai bija jāuzskata, ka eksports šajā laikposmā bija stabils.

139 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka palielinājums, pat neliels, ir un paliek palielinājums. Komisijai ir tiesības ņemt vērā eksporta palielinājumu, pat nelielu, kā aspektu, kurš norāda uz to, ka nav jānosaka eksporta kompensācijas pozitīvā apmērā.

140 Visbeidzot, Francijas Republika tiesas sēdē norādīja, ka tirgus stāvoklis 2013. gada jūlijā bija tāds pats kā 2013. gada aprīlī un janvārī.

141 Tomēr Francijas Republika nav pamatojusi šo apgalvojumu ar konkrētiem argumentiem. Turklāt no Pārvaldības komitejai iesniegtā dokumenta izriet, ka tirgus stāvoklis 2013. gada jūlijā nebija tāds pats kā 2013. gada aprīlī vai janvārī. Piemēram, no Pārvaldības komitejai iesniegtā dokumenta 10. lpp. izriet, ka ražotāju maržas atkarībā no barības izmaksām bija augstākas 2013. gada jūlijā nekā 2013. gada aprīlī vai janvārī.

142 No visa iepriekš minētā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu – to, ka Komisija acīmredzami ir pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas, apstrīdētās regulas pieņemšanā ņemot vērā Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā neparedzētus aspektus

143 Francijas Republika uzskata, ka Komisijai, nosakot eksporta kompensāciju apmēru, ir jāņem vērā tikai tie aspekti, kuri ir minēti Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā, un šis saraksts ir ierobežojošs. Tā uzskata, ka, apstrīdētās regulas pieņemšanā ņemot vērā iekšējo un starptautisko kontekstu, proti, politisko vienošanos par KLP reformu un PTO Dohas pārrunu raundā notikušo sarunu laikā panākto apņemšanos atcelt eksporta kompensācijas, Komisija ņēma vērā Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā neparedzētus aspektus un tādējādi acīmredzami pārkāpa savas rīcības brīvības robežas.

144 Komisija apstrīd Francijas Republikas argumentus.

145 Francijas Republikas argumentācija ir balstīta uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā iekļautais to faktoru uzskaitījums, kurus Komisija, nosakot kompensāciju apmēru, var ņemt vērā, ir ierobežojošs.

146 Tādējādi ir jāizvērtē, vai šis apgalvojums ir pareizs.

147 Vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā ietvertais formulējums ir samērā elastīgs. Saskaņā ar šo punktu, "nosakot atsevišķu produktu kompensācijas, ņem vērā vienu vai vairākus šādus aspektus [..]".

148 No šī formulējuma izriet, ka Komisijai ir jāņem vērā vismaz viens no šajā pantā uzskaitītajiem aspektiem. Tomēr no šī formulējuma neizriet, ka šo aspektu saraksts ir ierobežojošs. Formulējums "ņem vērā" neliedz citu aspektu ņemšanu vērā.

149 Izvēlētā formulējuma elastīgums nenorāda uz uzskaitījuma ierobežojošo raksturu. Šo elastīgumu turklāt apstiprina citas attiecīgās tiesību normas valodu redakcijas. Angļu valodas redakcija "One or more of the following aspects shall be taken into account when refunds for a certain product are being fixed" un vācu valodas redakcija "Die Ausfuhrerstattungen werden je nach Erzeugnis unter Berücksichtigung eines oder mehrerer der folgenden Faktoren festgesetzt" apstiprina, ka Komisijai ir tikai pienākums "ņemt vērā" vienu vai vairākus uzskaitītos aspektus, kas nenozīmē, ka tai ir jābalstās tikai un vienīgi uz šādiem faktoriem.

150 Turklāt tas, ka atbilstoši Regulas Nr. 1234/2007 162. panta 1. punktam pati eksporta kompensāciju piešķiršana ir fakultatīva, apstiprina ļoti plašu rīcības brīvību un lielu elastīgumu par labu Komisijai, ja ir jānosaka to apmērs.

151 Nepārliecinošāk būtu uzskatīt, ka Komisija var nolemt vispār nepiešķirt eksporta kompensācijas un tai šis lēmums nav jāpamato ar konkrētiem kritērijiem, bet tai, nosakot šo kompensāciju apmēru, ir jāņem vērā vienīgi ierobežoti uzskaitītie aspekti.

152 Pretēji Francijas Republikas apgalvotajam Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkts nezaudētu savu lietderīgo iedarbību, ja šajā tiesību normā uzskaitīto aspektu saraksts netiktu uzskatīts par ierobežojošu.

153 Lai arī Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punkts pieļauj citu aspektu ņemšanu vērā, no šī punkta izriet, ka Komisijai ir jāņem vērā (arī) vismaz viens no šajā tiesību normā uzskaitītajiem aspektiem.

154 No iepriekš minētā izriet, ka apgalvojums, uz kuru Francijas Republika balsta savu argumentāciju, ir kļūdains.

155 Vēl pakārtotāk ir jānorāda, kā būtībā ir uzskatījusi Komisija, ka, pat ja Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā paredzēto kritēriju uzskaitījums tiktu uzskatīts par ierobežojošu, tas neliegtu ņemt vērā vispārīgo politisko un ekonomisko kontekstu.

156 Jāatgādina, ka vispārpiemērojamu tiesību aktu pieņemšana vienmēr iekļaujas vispārīgā politiskā un ekonomiskā kontekstā un ka ir pilnībā pieņemami, ka Komisija ņem vērā šo kontekstu (skat. iepriekš 60. un 61. punktu).

157 Ja Komisija, nosakot eksporta kompensāciju apmēru atbilstoši elastīgajiem kritērijiem, kuri paredzēti Regulas Nr. 1234/2007 164. panta 3. punktā, ņem vērā jaunās politiskās pamatnostādnes un notiekošās sarunas starptautiskā līmenī, tas nenozīmē, ka tā pārsniedz savas rīcības brīvības robežas, pat ja attiecīgajā tiesību normā paredzēto kritēriju saraksts tiek uzskatīts par ierobežojošu. Vispārīgais konteksts vienmēr var ietekmēt Komisijas rīcības brīvības īstenošanu, un to kritēriju uzskaitījums, pat ierobežojošs, kurus Komisija var ņemt vērā, nevar tai liegt ņemt vērā šo vispārīgo kontekstu.

158 No visa iepriekš minētā izriet, ka Komisijas lēmums ņemt vērā KLP reformas perspektīvas, kā arī PTO notiekošās sarunas nevar tikt apstrīdēts.

159 Tādējādi ir jānoraida arī otrā pamata otrā daļa un līdz ar to visa prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

160 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

161 Šajā lietā Komisija ir prasījusi Vispārējai tiesai "atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu". Tādējādi tā nav pienācīgi prasījusi piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Prasījumam, lai Vispārējā tiesa atliek lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu, šajā lietā nav nekādas jēgas un tas ir pielīdzināms tam, ka Komisija nav iesniegusi prasījumu atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

162 Šādos apstākļos ir jānolemj, ka katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 14. janvārī.

[Paraksti]